

Eugeniusz Cnotliwy, Tadeusz Nawrolski, Ryszard Rogosz

Szczecin - Zamek

Informator Archeologiczny : badania 8, 204-205

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

materiału pozwala przypuszczać, że miało to miejsce w IX lub w początkach X w. Chronologii tej nie potrafimy jednak bliżej sprecyzować z uwagi na brak innych zabudów datujących.

SULEJÓW - Podklasztorze, pow. Opoczno

patrz
okres nowożytny

SUSZKA, pow. Ząbkowice Sl.
Stanowisko 1, 2

patrz
okres wpływów rzymskich

SZCZECIN - ZAMEK

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P. P. PKZ
Oddział w Szczecinie

Badania prowadził dr Eugeniusz Cnotliwy /autor sprawozdania/ przy współudziale mgr mgr Tadeusza Nawrońskiego i Ryszarda Rogosza. Finansował Urząd Wojewódzki - Wydział Kultury w Szczecinie. Drugi sezon badań. Grodzisko halszackie i wczesnośredniowieczne, kościół św. Ottona oraz zamek późnośredniowieczny i renesansowy.

Badania podjęto nawiązując do prac ubiegłorocznych. Objęto nimi dwa wykopy o łącznej powierzchni prawie 3 ary. Jeden z nich zlokalizowany był w południowo-wschodnim narożniku dziedzińca głównego, drugi zaś w północno-wschodnim narożniku dziedzińca menniczego.

W wykopie na dziedzińcu głównym zbadano nawarstwienia osadnicze ludności kultury łużyckiej z okresu halszackiego. Udało się przy tym uchwytać wyraźnie dwie warstwy, co w konsekwencji stwarza możliwość precyzyjniejszego, niż dotychczas przesłedzenia procesów osadniczych tej kultury. Odkryto kilka obiektów mieszkalnych i produkcyjnych, kilka tysięcy ułamków naczyń i kości oraz przedmioty z brązu.

Przebadano 15 poziomów osadniczych odsłaniając konstrukcje domów i ciągów komunikacyjnych.

W warstwie najstarszej) znaleziono ostrogę z zaczepami zagiętymi do środka, która w połączeniu z ceramiką pozwala datować początki osadnictwa na Wzgórzu Zamkowym na początek VIII wieku.

W wykopie na dziedzińcu menniczym zbadano fragment kościoła św. Ottona /wzniesionego około 1346 r./ oraz cmentarz przykościelny. Obiekt ten został zniszczony w końcu XVI stulecia przy budowie nowych skrzydeł zamku.

Z tego okresu warto odnotować zbiornik na fekalia z kanałem odprowadzającym je pod Wieżę Dzwonów do fosy z północnej strony zamku. W wypełniku zbiornika znaleziono obfite materiały ceramiczne, naczynia szklane, kamionkowe z XVI stulecia. Jedno z naczyń szklanych pokryte w barwne sceny rodzajowe zawierało też datę - 1615 rok.

Badania będą kontynuowane.

SZEMBRUK, pow. Grudziądz
Stanowisko I

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Boguwolski. Finansowało Muzeum w Grudziądzu i Urząd Gminny w Rogóźnie, pow. Grudziądz. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /IX-X w./.

Badania stanowiły kontynuację prac weryfikacyjno-sondażowych grodzisk powiatu grudziądzkiego. Obiekt jest grodziskiem nizinnym założonym na planie nieregularnego owalu o wklęsłym majdanie. Usytuowane jest na półwyspie w południowo-zachodniej części jeziora "Kuchnia", około 2,5 km na północ od zabudowań wsi Szembruk.

Założono 3 wykopy, każdy o wymiarach 5 x 5 m, w układzie szeregowym w pasie północ-południe, w północnej części obiektu. Wykopy I i II obejmowały partię majdanu, wykop III założono na wewnętrznej stronie wału.

Na uwagę zasługują wyniki uzyskane w wykopach II i III, gdzie stwierdzono układ stratygraficzny odzwierciedlający dwie fazy osadnicze z okresu wczesnego średniowiecza. W wykopie III przy wewnętrznej krawędzi wału odsłonięto nawarstwienia kulturowe, na które składała się ciemnoszara ziemia z dużą ilością spalenizny i polepy - pozostałość rumowiska domostwa wraz z paleniskiem.

Osiedle obronne w Szembruku datować można jedynie na podstawie materiału ceramicznego na IX - X w.